

(Като възложихъ всичкитѣ си надежди на тебѣ, о майко непорочна и изворѣ на милосърдието, азъ Мануилъ пастиръ и монахъ, твой служителъ, поднасямъ ти, владицице, тоя храмъ).

Интерасни сж нѣкои отъ грамотитѣ, дадени отъ византийскитѣ императори на Велюшкия манастиръ. Въ грамотата отъ 1152 г. се поменаватъ имена на мѣстности въ Струмишко, както и имена на лица. Гръцката транскрипция на тия имена явно издава българско произношение: Λεακοβίτζα (Лѣсковница, Лѣсковъць), Λεαπίτζα (Лѣпница), Δρεάνοβον (Дрѣново), Μπρεασνίк (Брѣзникъ), Βερμπίτζα (Брѣвица, Бървица), Βουλιοβία (Бѣлковина, Бѣлковина), Γεαννης (Иванъ), Τζέρνος (Черно), Ροῦσκο (Роуско), Μαλорάδος (Малорадъ), Βεάλην (Бѣлинъ) и др. Пъкъ и самата грамота изтъква, че струмишкиятъ край е въ българскитѣ области . . . τῆς γῆς εἶναι ἐν τοῖς βουλγαρικοῖς θέμασι.

XXI

Воденско

1. — Воденъ. Надпись отъ 1659 г. на сребърнитѣ кори на евангелие въ гръцката митрополия:

Баскресение Христово снѣ евангелие . . . светомѣ Итанаснѣ ѿ Бодрица¹⁾ манастирѣ ктитор кир хачина попъ Димъче и ктитор кир нѣромонахъ Икимъ и положише ₴ (500) драма сребро те имъ стаде педесетъ хилада аспре мастор Панаютъ ѿ Скопие и Ино ѿ Пазар и почеше иѣни дни і є и се направи иѣна к є дни ѿ Христова роздаство ахнѣ (1659) и Богородице прѣставление . .

2. — Пакъ тамъ. Надпись отъ 1619 г. на мряморенъ сждъ за св. вода, въ гръцката митрополитска църква:

† Δέησης τοῦ δούλου τοῦ Θεοῦ Ἀγγελάκη καὶ μέγα λογυθέτα τῆς ᾗ (πρώτης) Ἰουστινιάνης καὶ πάσης Βουλγαρίας ἐτους ζρκζ. διμός.

(† Моление на божия рабъ Ангелаки, великъ логотетъ на Първа Юстинияна и цѣла България. Година 7127 — 1619. Димо).

¹⁾ Вьдрица, село въ околията Енидже-Вардаръ.